

[Johs. Christiansen.]

landenes forsvar, at en befalet orlov på 3—4 døgn i forbindelse med FN-dagen både ville være en smuk og en klog måde at understrege FN's betydning på over for de unge indkaldte. Jeg beder ministeren overveje denne tanke.

Indførelsen af belønnings- og lejlighedsfriheder er, synes jeg, udtryk for en forstandig idé; men ville der mon være noget videre i vejen for ligefrem at fastsætte i anordningens tekst, at ved familiefestligheder som f. eks. forældrenes sølvbryllup eller en søsters eller broders bryllup skal lejlighedsfriheden gives? At en tilsvarende regel må gælde i tilfælde af dødsfald blandt den indkaldtes nære slægtninge, betragter jeg som en selvfølge.

Jeg vil i forbindelse med spørgsmålet om de friheder for mandskabet, det her drejer sig om, gerne spørge den højtærede forsvarsminister, om der slet ikke har været tale om, eller om man slet ikke påtænker at indføre den reform, som længe har været ønsket, nemlig at give de orlovshavende ret til at gå civilt klædt, når de er hjemme på orlov. Det skulle der vel ikke kunne være noget særligt i vejen for; dels har de næppe nogen større mulighed for, om jeg så må sige, at gøre noget forkert i den anledning, dels tror jeg, at de menige ville være ganske overordentlig taknemlige, hvis de fik lov til det. Men de har måske allerede lov til det? Hvis det er tilfældet, er jeg en postdag for sent på det, men det kan i hvert fald ikke gøre noget, at jeg har understreget betydningen af det.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale denne del af det foreliggende lovforslag til den størst mulige velvilje under udvalgsbehandlingen. Forslaget rummer gode tanker, men de er dog ikke så gode, at de ikke skulle kunne gøres endnu bedre under arbejdet med lovttekstens udformning.

Ingmar Wagner: Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Gideon i, at det ikke er epokegørende forbedringer, vi her arbejder med, men til trods herfor er kommunisterne tilfredse med, at den militære retsplejelov nu kommer til fornyet behandling, for det har den efter vor opfattelse i lang tid trængt til. Nogle af de spørgsmål, der er rejst her, har min gruppe jo tidligere

fremdraget i folketinget, og derfor kan vi kun se med tilfredshed på, at de kommer frem igen.

Vi har talrige gange gjort os til talsmænd for, at den militære retspleje skulle nærmes den civile retspleje mest muligt. Jeg kan dog med det samme sige, at vi ikke kan stilles helt tilfreds med det forslag, der her foreligger. Vi så helst, at det blev forsvarrets auditører og ikke de militære rettergangschefer, der traf afgørelse vedrørende tiltale-spørgsmål i militære straffesager, fordi vi har nogen tro på, at dette ville indebære større mulighed for, at der i fremtiden ikke ville ske så mange uretfærdigheder som i øjeblikket. Jeg tænker på den urimelige forskelsbehandling, man i lang tid har været vidne til i behandlingen af de værnepligtige menige og officererne. Det har allerede været fremhævet her, at når det er officerer, som har påtaleretten, sker det slet ikke så sjældent, at en officer slipper lettere igennem, end han egentlig havde fortjent.

Kommunisterne kan heller ikke være tilfredse med, at der kun sikres soldaterne én månedlig lørdag-søndagsorlov samt to månedlige nattegn. Som det fremgår af betænkningen, er dette langt under, hvad der er kutyme i øjeblikket inden for såvel hær som flyvevåben og søværn.

Det er de to væsentlige anker, jeg har imod det foreliggende forslag. Forslaget er ikke vidtgående nok, hvad frihederne angår, for det imødekommer langt fra de ønsker, de værnepligtige har. Derfor håber jeg ligesom andre af de ærede ordførere, at det udvalg, der nu bliver nedsat, vil sørge for, at der sker yderligere forbedringer i den militære retsplejelov.

Jeg har flere gange i tinget fremhævet den urimelige forskelsbehandling mellem officerer og menige, der finder sted i straffesager, idet soldater straffes meget hårdt for små forseelser, medens officerer går fri selv ved grove lovovertrædelser. Hvis påtalemyndigheden — som jeg allerede har sagt — i fremtiden blev tilrettelagt på samme måde som den borgerlige anklagemyndighed, ville der måske være en mulighed for en ændring til det bedre i disse urimelige forhold. Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen har lige nævnt et meget frisk eksempel på, hvordan officererne behandles med fløjlshandsker. Jeg tænker naturligvis på denne premier-